

foreslaa Forfatterretten indskrænket fra 50 til 30 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket Forfatteren er død, da maa jeg gøre en Reservation for mit eget Vedkommende, idet jeg under ingen Omstændigheder ønsker, at Forfatterretten skal indskrænkes.

Ved Lovforslagets Behandling i Fjor fremsatte jeg nogle Ønsker, og jeg er taknemmelig over, at Udvalget har taget Hensyn til disse Ønsker. Jeg omtalte, hvorledes den nuværende Forfatterlov, der beskytter alle andre Skribenter, har stillet vore Viseforfattere ganske retsløse, og at dette er en Ubillighed, da der blandt vore Viseforfattere findes Folk af stort og ejendommeligt Talent, og da den berømmelige danske Vise maaske mere end noget andet er et Vidnesbyrd om Nationens artistiske Evne, dens Humør og dens bon sens. Hidtil have de danske Viseforfattere kun haft een Vej at gaa, hvis de ikke vilde risikere, at deres Arbejder bleve udnyttede i fremmede Lande: den Vej at undlade Udgivelsen af deres Arbejder; i det Øjeblik der forelaa en Udgave af deres Viser, vare de enhvers lovlige Bytte. Jeg er derfor glad ved, at hele Udvalget har foreslaaet, at disse Viser skulle beskyttes i 2 Aar fra Udløbet af det Aar, i hvilket Visen, Sangen første Gang er udgiven.

Jeg bad i Fjor ogsaa om, at Overførelser paa mekaniske Instrumenter maatte faa Del i Beskyttelsen, fordi Fonogrammet, hvis jeg maa bruge denne Fællesbetegnelse, er et Udtryk for en selvstændig Kunstværdi, der er skabt af den udøvende Kunstner i Forbindelse med Teknikken, og fordi Fonogrammets økonomiske Værdi i første Række er afhængig af den udøvende Kunstners Popularitet og Teknikkens Fuldkommenhed, i anden Række af den foredragne Sang, det foredragne Arbejde. Nu siger man, at denne Beskyttelse mere hører ind under et indenrigsministerielt Forslag end under en Lov om Forfatter- og Kunstnerret, men hele Udvalget har dog anset det for en Retfærdighedshandling at give disse Fonogrammer en endogsaa meget betydelig Beskyttelse, idet man stiller dem lige med Oversættelser og Bearbejdelser.

Udvalgets ærede Mindretal ønsker, at Oversættelser, Dramatiseringer og Bearbejdelser kun skulle beskyttes for et Tidsrum af 15 Aar, idet man betragter det som en rigelig Tid for vedkommende til at udnytte et Arbejde, der oprindeligt ikke er hans eget. Dette Ræsonnement er efter min Opfattelse ganske uholdbart. Over-

sættelserne, Bearbejdelserne, Dramatiseringerne ere virkelig i højeste Grad vedkommendes eget Arbejde; der kan i en Oversættelse eller Dramatisering nedlægges lige saa megen selvstændig og værdifuld Kunst som i et originalt Arbejde. Det originale Arbejdes Beskyttelse er noget for sig, og hvis det ikke længere er beskyttet, staar det enhver frit for at oversætte eller dramatisere det, men den specielle Oversættelse eller Dramatisering bør retfærdigvis nyde det samme Værn som det originale Arbejde. Jeg maa derfor i Lighed med den ærede Ordfører og den ærede sidste Taler meget indtrængende tilraade ærede Medlemmer at stemme imod det socialdemokratiske Mindretals Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg kan, om end paa visse Punkter med Beklæggelse, modtage de Ændringsforslag, Udvalget har stillet. Denne Beklæggelse gælder særlig det under Nr. 7 stillede Ændringsforslag vedrørende Tidsskrifter. Ved Forslagets første Behandling her i Tinget havde jeg Lejlighed til at udtale mig om dette Spørgsmaal, men naar Udvalget har kunnet enes i den Henseende, skal jeg ikke sætte mig derimod.

Jeg har endvidere haft visse Betænkeligheder ved Ændringsforslag Nr. 2, hvor Talen er om de mekaniske Instrumenter, idet jeg ogsaa har haft den Opfattelse, at disse Fonogrammers Ejere kunde henvende sig til min højtærede Kollega Indenrigsministeren og spørge, om de ikke kunde faa en Beskyttelse, der faldt sammen med Beskyttelsen for Mønstre og lignende Ting; men heller ikke dette skal jeg modsætte mig, navnlig under Hensyn til det af den ærede Ordfører paapegede Forhold, at man i Norge har taget dem med paa en tilsvarende Lov som denne.

Derimod ser jeg mig ikke i Stand til at gaa ind paa de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Mindretal, og jeg skal tillade mig at anmode den ærede Ordfører for Mindretallet om at tage dem tilbage. Jeg nævner først Ændringsforslag under Nr. 11, hvor der er Tale om at nedsætte de 50 Aar til 30. Jeg forstaar, som det ogsaa for et Øjeblik siden blev udtalt af det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen), saa udmærket godt, hvilke Motiver Mindretallet har haft til at stille dette Ændringsforslag. Men naar man fra Fler-tallets Side har henstillet til Ministeriet at arbejde for, at man maaske kunde komme ned med dette Aaremaal efter Forhand-